

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/53/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1221010981
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1221010981.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Márie Šimkovej, v trestnej veci obžalovaného Z. Z. pre pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 4T/119/2021 zo dňa 07.03.2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.06.2022 jednomyselne takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Trestného poriadku sa prvostupňový rozsudok z r u š u j e vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vec sa obžalovanému

Z. Z., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom Z. - L.,

u k l a d á

podľa § 155 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 4T/119/2021 zo dňa 07.03.2022 bol obžalovaný Z. Z. uznaný vinným zo spáchania pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- v presne nezistenom čase dňa 13.09.2021 od 04:00 hod. do 04:14 hod., v Bratislave v byte č. XX situovanom na 1. poschodí oproti schodisku vpravo na V. XXXX/X, označený menovkou Q. K., pod vplyvom alkoholu a po predchádzajúcej slovnej hádke v spálni s poškodenou - manželkou ohľadom jej predčasného ukončenia tehotenstva, sa jej vyhrážal slovami, že ju poleje kyselinou, že ju zabije a následne poškodenú fyzicky napadol, a to tým spôsobom, že ju v obývacej miestnosti zhodil na zem a začal ju kopať, odkiaľ sa poškodenej podarilo presunúť na balkón, kde po chvíli za ňou obvinený prišiel s nožom v ruke, zhodil poškodenú na dlažbu balkónu a začal ju do tela opakovane bodáť nožom, na čo poškodená začala kričať o pomoc, brániť sa a kričať, že „on ma zabije, on má bodáť“, pričom po chvíli obvinený upustil od útoku a odišiel z balkóna, kde sa následne po chvíli vrátil s nožnicami v ruke a začal opakovane nožnicami bodáť do tela poškodenú, pričom prestal až po tom, čo ho francúzskou

barlou udrela po chrbte Q. K., ktorú následne sotil, v dôsledku čoho Q. K. spadla na zem, následne sa presunul do spálne a potom odišiel z bytu, čím spôsobil poškodenú W. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX/XX, X., bodnú ranu brucha vpravo nad pupkom X cm širokú zasahujúcu do dutiny brušnej, bodnú ranu nad pupkom laterálne (bokom od prvej) X cm širokú, zasahujúcu do dutiny brušnej, bodnú ranu v ľavom podbruší X cm dlhú, siahajúcu do podkožia, bodnú ranu ľavého prsníka v dolnom kvadrante X cm dlhú, siahajúcu X cm do podkožia, bodnú ranu v oblasti pravej pazuchovej čiary v okolí XX. rebra vpravo, bodnú ranu ľavej pazuchy X cm širokú do hĺbky X cm bez poškodenia nervovo - cievneho zväzku pazuchy, bodnú ranu pravého stehna, bodno-reznú ranu pravého ramena X cm širokú, porušujúcu svalové obaly pravého ramena, bodnú ranu v oblasti ľavej lopatky X cm dlhú, bodnú ranu v pravej bedrovej oblasti X cm dlhú povrchovú, bodnú ranu zadnej časti pravého ramena, pomliaždenie hrudníka s krvácaním do pohrudničnej dutiny a zlomeninu XX. rebra vpravo, ktoré si vyžiadali urgentnú operačnú revíziu a následnú predpokladanú dobu liečenia XX dní s tým, že u poškodenej nie je predpoklad trvalých následkov okrem početných jaziev,

za čo mu bol podľa § 155 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 5 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný ihneď po jeho vyhlásení odvolanie smerujúce proti všetkým výrokom rozsudku, ktoré písomne odôvodnil vlastným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 31.03.2022 i prostredníctvom obhajcu podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 03.05.2022.

Obžalovaný v podanom odvolaní uviedol, že čin nespáchal, jeho nevinu preukazuje nedostatok riadnych dôkazov ako biologických a daktyloskopických stôp. Na jeho oblečení sa nenašla žiadna krv poškodenej, v šteroch odobratých z jeho tela sa nenašli stopy poškodenej, na noži a nožniciach neboli jeho daktyloskopické stopy. Trasologická stopa dokazuje jeho prítomnosť na mieste činu, čo obžalovaný na hlavnom pojednávaní vysvetlil, avšak neusvedčuje ho zo spáchania činu. Aj svedkyňa Q. K. uviedla, že nevidela, že by obžalovaný napádal poškodenú nožom a nožnicami. Nožnice po údajnom útoku podávala svedkyňi poškodená, z čoho je zjavné, že ich mala celý čas pri sebe. Tieto fakty potvrdzujú verziu obžalovaného o samopoškodzovaní poškodenej. V jej výpovedi nie je logika správania, a tiež sú nezrovnalosti v jej výpovediach v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní. Nevinu obžalovaného nevyklučuje ani znalecký posudok, v ktorom sa uvádza, že zranenia pravdepodobne vznikli mechanizmom popísaným v spisovom materiáli. Pravdepodobne neznamená jednoznačne. Závery znaleckého posudku z odboru psychiatria potvrdili emočnú nestabilitu a agresivitu poškodenej, teda sklony k sebapoškodzovaniu nie sú vylúčené.

Obhajca v odôvodnení odvolania uviedol, že podľa obžalovaného súd nesprávne vyhodnotil dôkazy, a to jednostranne, v jeho neprospech a súčasne porušil ustanovenia Trestného zákona, keď skutok nesprávne právne kvalifikoval. Obžalovaný namieta, že nebola bez pochybností a jednoznačne vyvrátená verzia o samopoškodení poškodenej, o ktorej vypovedal obžalovaný. Poškodená sa mala obžalovanému vyhrážať, že ak odíde, tak si ublíži a zároveň bude od neho požadovať bolestné. Tejto verzii podľa obžalovaného nasvedčujú aj skutočnosť, že poškodená je ťažko závislá od alkoholu a návykových látok, najmä metamfetamínu, z čoho pramení aj jej porucha osobnosti. Súčasne sú prítomné nezrovnalosti vo výpovedi poškodenej, ktorá uvádzala, že na balkón, kde sa mal skutok stať, utiekla pred obžalovaným, zároveň na hlavnom pojednávaní pripustila, že na balkón mohla ísť fajčiť. Navyše absentujú akékoľvek objektívne dôkazy vo forme stôp (daktyloskopické, biologické, napr. na zbrani, či odeve obžalovaného), ktoré by jednoznačne usvedčovali obžalovaného. Za tejto dôkaznej situácie sa vina obžalovaného javí nejednoznačne preukázaná a v zmysle zásady v „pochybnostiach v prospech obžalovaného“ mal súd rozhodnúť o nevine obžalovaného. Súčasne obžalovaný tiež namieta nesprávnosť právnej kvalifikácie spôsobenia ťažkej ujmy na zdraví v štádiu pokusu a to vzhľadom na dĺžku PN poškodenej. Vzhľadom na uvedené skutočnosti obhajoba navrhla, aby odvolací súd po preskúmaní veci napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1, písm. b), písm. d) Trestného poriadku zrušil a vrátil vec na nové prejednanie a rozhodnutie.

Prokurátor ani poškodená nevyužili svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu obžalovaného, ktoré im bolo v súlade s § 314 Trestného poriadku doručované.

Nadriadený súd po preskúmaní veci nezistil žiadne vážne procesné vady konania predchádzajúceho napadnutému rozsudku, ktoré by boli dôvodom pre jeho zrušenie na neverejnom zasadnutí. Preto nariadil verejné zasadnutie.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca zotrval na písomných dôvodoch odvolania a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Zástupca krajskej prokuratúry považoval napadnutý rozsudok za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, a preto navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný sa pred odvolacím súdom pridržiaval toho, čo uviedol obhajca.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší, aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 3 Trestného poriadku ak preskúmava všetky výroky, ale je chybná len časť napadnutého rozsudku a možno ju oddeliť od ostatných, zruší odvolací súd rozsudok len v tejto časti; ak však zruší hoci aj len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, veta prvá, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval, že odvolanie je prípustné, bolo podané v zákonnej lehote oprávnenou osobou a spĺňa všetky zákonné náležitosti, preto odvolací súd konštatuje absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je nedôvodné, avšak výrok o treste obsahuje kozmetické pochybenie, ktoré bolo potrebné rozhodnutím odvolacieho súdu korigovať. Vecne je však napadnutý rozsudok správny.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že pred súdom prvého stupňa boli na hlavnom pojednávaní vykonané všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Trestného poriadku, a tieto súd prvého stupňa správne vyhodnotil tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil nasledovné skutočnosti:

Dňa 08.12.2021 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II obžalobu na Z. Z. pre pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1, § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona na totožnom skutkom základe, aký je uvedený v úvodnej časti tohto odôvodnenia.

Obžalovaný Z. Z. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.10.2016 učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že je nevinný, preto súd vykonal vo veci dokazovanie. Vypočul obžalovaného Z. Z., svedkov W. Z., Q. K., F. Z., podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku prečítal svedeckú výpoveď W. U., vypočul znalkyňu z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria W.. S. W., podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítal znalecké posudky z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia, z odboru psychológia, z odboru kriminalistickej identifikácie, odvetvie mechanoskopia, daktyloskopia a trasológia, a podľa § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy.

Obhajoba obžalovaného spočívala v tom, že svoju manželku nenapadol, len sa pohádali na balkóne, kde jej povedal, že odchádza od nej aj od babky. Poškodená začala vykrikovať, že si niečo spraví, tak obžalovaný odišiel. Babka ho buchla palicou.

Naproti tomu poškodená popísala skutok v súlade so skutkovou vetou obžaloby.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný a poškodená poskytli 2 verzie priebehu skutku a vzniku zranení poškodenej, a svedkyňa Q. K., ktorá sa v čase konfliktu nachádzala v danom byte, priamo nepozorovala spôsob vzniku poranení poškodenej, bolo potrebné zamerať pozornosť predovšetkým na objektivizujúce dôkazy preukazujúce mechanizmus vzniku zistených poranení poškodenej, a tiež na časové súvislosti. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa síce prijal správne skutkové závery, ktoré vyplynuli z vykonaných dôkazov, avšak svoje hodnotiace úvahy smerujúce k týmto záverom príliš precízne nerozvedol. Preto odvolací súd dodáva, že výpoveď poškodenej o tom, že početné bodné a bodnorené poranenia jej boli spôsobené útokom obžalovaného za použitia noža a nožníc, korešponduje so závermi znaleckého dokazovania a s lekáorskými správami. Znalec z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia, síce použil pri opise mechanizmu vzniku poranení terminológiu v zmysle „pravdepodobnosti“, z obsahu a odôvodnenia jeho posudku je však zrejmé, že verziu poškodenej potvrdil bez toho, aby poskytol akýkoľvek racionálny priestor pre úvahu o samopoškodení poškodenej. Prihliadajúc na to, že poškodená utrpela 11 bodných rán do oblasti brucha, hrude, ramena, pazuchy a zlomeninu rebra, nie je fakticky možné, aby si zranenia spôsobila sama. Navyše, znalec explicitne uviedol konkrétne zranenia, ktoré si z dôvodu anatómie ľudského tela nemohla poškodená spôsobiť sama, a to bodné rany v oblasti pazuchy a na chrbte. Zlomenina zodpovedá kopancu alebo úderu, ktoré poškodená vo svojej výpovedi uvádzala. Okrem odborných záverov znalca, ktoré odvolací súd považuje za jednoznačné, logické, riadne odôvodnené a dostatočné na podporu verzie poškodenej, bola produkovaná i výpoveď očitej svedkyne, starej matky obžalovaného, ktorá síce tvrdila, že útok priamo nevidela, avšak videla, ako obžalovaný ide za poškodenou na balkón, a vzápätí videla poškodenú zranenú a krvácajúcu, a preto palicou udrela obžalovaného. Tento dôkaz logicky zapadá do verzie poškodenej a vylučuje možnosť, že poškodená utrpela zranenia v inom čase a za iných okolností.

Aj odvolací súd dospel k záveru, že niet žiadnych rozumných dôvodov pre spochybňovanie pravdivosti výpovede poškodenej, ktorá korešponduje s ďalšími dôkazmi, predovšetkým so znaleckým posudkom z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia, a s lekáorskými potvrdeniami, ale aj s výpoveďou svedkyne Q. K.. Reagujúc na odvolacie námietky odvolací súd konštatuje, že z dokazovania bol čas a miesto skutku bez pochybností ustálený, nepopieral ho ani obžalovaný, ktorý svoju prítomnosť v byte potvrdil. V tomto byte s poškodenou dočasne býval a nachádzali sa v ňom aj pri skutku použité nástroje, ktoré boli zrejme všetkými tromi užívateľmi bytu používané aj predtým. Preto aj bez zistenia stôp DNA na útočných nástrojoch alebo daktyloskopických stôp neexistujú rozumné pochybnosti o priebehu skutku, keďže ani prípadný negatívny nález stôp DNA a konštatovanie o nemanifestovaní daktyloskopických stôp na nástrojoch by nevniešli pochybnosť o tom, kedy, kde a ako poškodená utrpela 11 bodných rán a zlomeninu.

Odvolací súd ku skutkovým záverom uzatvára, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď neuveril obhajobe obžalovaného, pretože túto vyvracajú vykonané dôkazy, a to v celom rozsahu. Na základe vyššie rozvedených úvah ani odvolací súd nevzhladol žiadne rozumné pochybnosti o tom, že ku skutku došlo tak, ako je uvedené v napadnutom rozsudku, a to na základe vykonaného dokazovania, v rámci ktorého bolo vyprodukovaných dostatok dôkazov, ktoré preukazujú skutkový stav a jednoznačne usvedčujú z jeho spáchania obžalovaného Z. Z..

Skutkové zistenia súdu prvého stupňa sú správne a zodpovedajú dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Pri zachovaní kontradiktórnosti konania vykonal súd prvého stupňa na hlavnom

pojednávani všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce a spravodlivé rozhodnutie o obžalobe podanej na Z. Z.. Dôkazy pritom vyhodnotil jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach, logickým spôsobom, ktorému nemožno nič vytknúť. Na tomto podklade potom súd prvého stupňa vyvodil z dôkazov o podstate trestnej činnosti správne skutkové zistenia.

Odvolací súd považuje aj námietky obžalovaného smerujúce k právnej kvalifikácii za neopodstatnené. Poškodená síce v konečnom dôsledku neutrpela ťažkú ujmu na zdraví, zrejme sa celkom zotavila a následkom konania obžalovaného sú len početné jazvy, avšak zo spôsobu konania obžalovaného jednoznačne vyplýva jeho úmysel spôsobiť jej ťažkú ujmu na zdraví v zmysle § 123 ods. 3 písm. e) Trestného zákona. Obžalovaný opakovane bodal poškodenú do oblasti hrudnej a brušnej dutiny, kde sa nachádzajú životne dôležité orgány, svoj úmysel umocnil ešte aj výmenou bodného nástroja, a preto možno vylúčiť, že chcel poškodenej spôsobiť len menej závažnú ujmu v zmysle povrchových poranení. Spôsob spáchania činu poukazuje na odbrzdzenie nahromadenej agresivity a nekontrolované uvoľnenie hnevu páchatel'a a možno ho charakterizovať ako hrubý a nemilosrdný. Právna kvalifikácia jeho konania súdom prvého stupňa ako pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona je teda príliehavá a správna.

Pri preskúvaní výroku o treste napadnutého rozsudku odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne určil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, pretože obžalovaný má 10 záznamov v registri trestov, naposledy bol Okresným súdom Bratislava I pod sp.zn. OT/53/2021 uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol paradoxne uložený podmienený trest odňatia slobody, ktorého skúšobná doba zatiaľ neuplynula. Predtým bol opakovane odsúdený za majetkovú trestnú činnosť k nepodmienečným trestom odňatia slobody, ktoré neboli zahladené. Z týchto predchádzajúcich odsúdení odvolací súd nezistil žiadne také okolnosti, ktoré by odôvodňovali na ne v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona neprihliadať. U obžalovaného nastala prevaha počtu priťažujúcich a poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona v pomere 1:0. Avšak predovšetkým sa obžalovaný dopustil zločinu opakovane potom, čo bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 2T/17/2009 zo dňa 10.03.2009 uznaný vinným zo spáchania zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona a iné, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov nepodmienečne. Táto skutočnosť zakladá dôvody na zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu polovicu podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona. Toto ustanovenie explicitne vylučuje použitie § 38 ods. 4 Trestného zákona, na základe ktorého sa zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu z dôvodu prevahy počtu priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami. Preto súd prvého stupňa pochybil, keď vo výroku o treste uviedol obe citované ustanovenia. Ako už bolo uvedené vyššie, jedná sa o nepodstatné pochybenie, ktoré sa celkového výsledku konania nedotklo, pretože fakticky súd prvého stupňa zvýšil spodnú hranicu trestnej sadzby iba raz, a to z dôvodu opätovného zločinu.

Odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného zákona zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a korigoval pochybenie súdu prvého stupňa na podklade § 322 ods. 3 Trestného poriadku, avšak vecne rozhodol rovnako ako súd prvého stupňa, pretože uložený trest zodpovedal zákonným kritériám, bol primeraný a spravodlivý.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Trestného zákona páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Ustanovenie § 155 ods. 2 Trestného zákona určuje v osobitnej časti trestnú sadzbu odňatia slobody na 5 až 12 rokov. V zmysle § 38 ods. 8 Trestného zákona sa zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 vykoná tak, že základom na zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Rozdiel dolnej a hornej hranice je v prípade obžalovaného 7 rokov, z čoho polovica je 3 a pol roka. Po pripočítaní 3 a pol roka k dolnej hranici podľa osobitnej časti zákona - k 5 rokom - vznikne spodná hranica trestnej sadzby 8 a pol roka. Súd prvého stupňa teda určil konkrétnu trestnú sadzbu obžalovaného správne. Odvolací súd konštatuje, že táto trestná sadzba vylučuje uloženie iného ako nepodmienečného trestu odňatia slobody za prejednávaný zločin, pričom uloženie nepodmienečného trestu plne odôvodňujú aj spôsoby spáchania trestného činu, zavinenie, pohŕnka páchatelka.

Pri určovaní výmery trestu odvolací súd dospel k záveru, že s prihliadnutím na to, že k dokonaniu trestného činu nedošlo, i na následky, ktoré boli síce závažné, pretože manželka obžalovaného musela podstúpiť akútny operačný zákrok na následne sa zotavovať, ale napokon sa plne zotavila a prestala sa ďalej sama starať o svoje zdravie, keď pokračuje v záhaľčivom spôsobe života v zmysle drog, alkoholu a absencie pracovných návykov. Prihliadajúc na štádium trestného činu a na následok odvolací súd dospel k záveru, že pre naplnenie účelu trestu postačí potrestanie obžalovaného trestom na spodnej hranici trestnej sadzby. Trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov zodpovedá zákonným kritériám pre ukladanie trestu a zohľadňuje požiadavky individuálnej a generálnej prevencie, ako aj morálne odsúdenie páchatelka.

Obžalovaný Z. Z. bol pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, preto ho odvolací súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.